Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Gloria

ELLER

Ödets Hand.

(Forts. från fr. föreg. nr.)

— Men mitt barn, svarade miss Gripp, du kan aldrig bliva barn igen. Och vad beträffar gamla vänner, så har du ju inga.

— Ah jo, jag har ju den kära gamla farmor Lindsay och David.

— Det är inte den rätta sortens vänner för grevinnan de la Vera, sade den gamla damen och rynkade på näsan . Och för övrigt är detta ett skäl till, varför du borde komma härifrån. Jag skall på nytt tala med min nevö om denna sak.

Hon talade verkligen med översten samma dag, men utan resultat. Om hon stannat litet längre, hade hon nog drivit sin vilja igenom.

Emellertid tillbrakte Gloria och hennes onkel tiden tillsammans dag efter dag och vecka efter vecka, och aldrig syntes de tröttna på varandra eller önska annat sällskap. Varje morgon efter frukosten tog hon sin lilla sylåda med till biblioteket och satte sig i en länstol nära det bord, där hennes onkel antingen satt och skrev eller läste. Ibland kunde han upphöra med sin sysselsättning för att tyst vakta, hur hennes broderiarbete framskred. Vid sådana tillfällen arbetade hon flitigare än förut och höll sina ögon stadigt fästade på broderinålen, och vågade aldrig höja dem till hans ansikte.

Om någon frågat henne om orsaken härtill, kunde hon icke ha givit något svar. Hon visste det icke själv. Hon visste endast eller trodde sig veta, att om hon vid sådana tillfällen mötte Marcels ögon måste hon slå ner sina egna och känna hur rodnaden brände hennes kinder. Hon hatade sig själv därför att hon kände sig missbelåten med sin onkel av denna anledning. Hon frågade sig av vilken anledning hon kände sig förvirrad av hans blickar, men hon kunde icke besvara sin egen fråga.

En gång vid ett sådant tillfälle sade han i den ömmaste ton och litet sorgset:

— Jag fruktar, mitt kära barn, att du ofta finner det långsamt och enformigt här i huset.

— Nej, nej, onkel, svarade hon utan att se upp.

— Och att du ledsnat på en gammal bokvurm som mig.

— Aldrig, dyra onkel, svarade hon vänligt, rörd av den sorgsna tonen i hans röst men på samma gång med en obestämd fruktan för ett längre samtal i samma ämne.

— Gloria, sade han med ett beslutsamt tonfall i rösten.

— Vad önskar ni säga, min onkel?

— Se på mig, min dyra flicka.

Hon såg upp på honom men slog genast ned sina ögon igen vid den blick, som mötte hennes.

— Gloria!

— Vad är det, onkel?

— Jag skulle önska, att du inte kallade mig "onkel". Jag är inte din onkel, det vet du ju.

Hon svarade icke utan fortsatte att virka med iver och kände sig helt nedtryckt av denna besynnerliga konversation.

— Du vet ju, Gloria, att jag icke är din onkel, att jag inte ens är släkt med dig. Svara mig, min älskling.

— Ja, jag vet det, svarade hon knappast hörbart.

— Men du älskar mig inte mindre, därför att jag inte är din onkel?

— Nej, visst inte.

— Medan jag — ack, mitt barn, jag tackar himlen varje dag i mitt liv att jag icke är din köttsliga onkel, tade han med allvarlig röst.

Hon kände sig darra, då hon hörde det, men gav intet svar.

— Du får inte kalla mig onkel längre, min älskling, du skall säga, Marcel, såsom du brukade i forna dagar. Hör du vad jag säger Gloria? Lovar du att kalla mig Marcel såsom förr?

Hon kände sig nästan kvävas av de passionerade blickar, som beledsagade hans ord, men hon gjorde våld på sig och svarade helt sakta:

— Jag kan inte göra så numera.

— Och varför? Du brukade ju alltid göra så? Du kallade mig aldrig något annat än Marcel?

— Det var — det var — när jag själv var ett litet barn. Jag sade som alla andra jag hörde och såsom alla barn bruka göra. Men jag förstår bättre nu, svarade hon med ett fruktlöst försök att tala i bestämd ton, och hon önskade sig tusen mil därifrån i detta ögonblick.

— Men, min kära flicka, du kan inte gå och kalla mig onkel, när jag inte är din onkel, fortfor han och kände sig smickrad av hennes förvirring, som han tolkade på samma sätt som andra flickors, vilka varit föremål för hans uppmärksamhet. Du får inte kalla mig onkel längre.

— Då får jag väl säga överste Crespigney, svarade Gloria utan att lyfta blicken.

— Aldrig, det skulle nästan vara ännu värre. Nej, du måste kalla mig Marcel. Du kan aldrig tro hur ljuvt det lät, när du uttalade det namnet.

Hon svarade icke men önskade att hon hade makt att resa sig och gå sin väg.

— Gloria, sade han och sänkte rösten till en viskning, Gloria, jag sade alldeles nyss, att jag tackade himlen att det icke finnes någon släktskap oss emellan. Kan du ana, min älskling, varför jag gör det?

Hon darrade i alla lemmar, men kunde icke frambringa ett ord till svar.

— Förstår du icke det, mitt barn Ah, du gör det utbrast han och fattade båda hennes händer och sökte draga henne till sig.

Hans vidrörande gav henne den kraft hon saknat.

— Nej, nej, jag förstår inte vad ni menar, utbrast hon och slet sina händer från hans samt reste sig upp och skyndade ut ur rummet. Hon stannade icke, förrän hon nått sitt eget rum, där hon slog till dörren och läste den invändigt samt sjönk halvt medvetslös ned i soffhörnet.

I verkligheten förstod hon inte och ville inte förstå, vad hennes förmyndare menade med sitt besynnerliga språk och sitt ovanliga beteende. Hon förstod, att det låg någon hemlig mening däri, men den väckte hennes förskräckelse. Hon kände en plötslig avsky för hans person, en avsky, som förmått henne att genast avlägsna sig. Och nu i ensamheten gavo hennes överspända nerver och känslor sig luft i en flod av tårar.

Detta verkade förslöande och lugnande och förmådde henne att undersöka orsaken, varför hon blivit så skrämd och upprörd. Men hon kunde icke utfundera någon rimlig anledning. Hennes förmyndare hade varit vänlig såsom alltid o. till o. med vänligare än vanligt. Han hade endast sett på henne ivrigare än vanligt och frågat henne om hon förstod, varför han tackade himlen, att de inte stodo i släktskapsband med varandra, samt fattat hennes händer för att draga henne närmare till sig.

Vad var det i allt detta som gjorde henne orolig, nästan sjuk och nära att svimma? Som kom henne att betrakta honom med avsky, slita sina händer ur hans och springa sin väg?

Hon kunde icke förstå det Hon sade till sig själv, att hon handlat överilat och ovänligt på samma gång. Vad än hennes förmyndare menat med sina besynnerliga ord, så kunde han icke ha menat något illa. Och likväl hade hon lämnat honom på detta sätt. Hon kände sig ledsen och förödmjukad på sina egna vägnar.

— Jag är för häftig, sade hon för sig själv. Onkel har alltid sagt, att jag är för häftig. Även moder-superior brukade säga till mig, att om jag inte vaktade mig själv och bad, skulle jag en gång begå någon handling i häftigheten, som jag finge ångra hela mitt återstående liv. Ja, jag måste söka behärska mig och inte göra andra ledsna, därför att jag inte kan förstå dem. Jag har sårat min gode onkel, som endast vill mitt bästa, och jag måste gå och bedja honom om tillgift.

Men — hon kallade honom sin "goda onkel" och icke sin "dyra Marcel", och även i ångern över vad hon kallade sin överilning kände hon en viss beklämning och en misstanke att allting inte var såsom det borde vara.

— Om jag blott hade min mor i livet! suckade hon.

Under tiden satt överste Crespigney ensam i biblioteket och hade en interview med sig själv, full av bittra självförebrådelser och beklaganden.

— Jag har skrämt henne och avlägsnat henne genom mitt plötsliga närmande. Och likväl trodde jag, att de sex månader vi tillbragt tillsammans i den största förtrolighet skulle ha förberett henne på en ännu ömmare förening. Men jag var för häftig. Jag skulle ha gått långsammare och försiktigare tillväga. Jag borde ha tänkt på, att hon inte är lik andra flickor. Hon är en fin och blyg natur — ömtålig som en blomma. Jag måste vara tålmodig, kanske vänta veckor och månader, om jag skulle kunna hoppas vinna hennes hand.

KAP. VIII.

Gloria stannade i sitt eget rum, tiddess hon hörde middagsklockan ringa. Då gjorde hon hastigt toilett och betraktade sig noga i spegeln för att se, att alla spår av morgonens upprörande tilldragelser voro försvunna från hennes ansikte, hur mycket de ännu tyngde på hennes sinne.

I matsalen fann hon överste Crespigney, som var blekare än vanligt. Han fäste sina stora, drömmande ögon på henne, icke med samma brinnande blickar som på morgonen, utan med ett uttryck av ömjukhet och böjfallande, som gick henne rakt till hjärtat. Han fattade hennes hand och viskade:

— Jag är mycket ledsen, Gloria. Jag skrämde dig i morse. Jag kan inte förstå, hur det hände. Det var ingalunda min avsikt, och jag måste bedja dig om förlåtelse, mitt barn.

— O, onkel, tala inte på det viset. Det var tvärtom jag, som var häftig och bar mig illa åt. Jag kan inte förstå varför och det är jag, som måste bedja om tillgift, svarade hon med det hjärtligaste uttryck i rösten.

Och på samma gång kände hon en obestämd fruktan att ha sagt för mycket.

Och han hörde blott de hjärtliga orden, såg hennes förtrollande leende. Hans sorgsenhet var såsom bortblåst, och ännu fingo hans blickar samma uttryck av den häftigaste lidelse, som nyss hade skrämt henne på flykten. Men hon hade icke tid att göra några andra reflektioner, ty med gammaldags ridderlighet fattade översten hennes hand och ledde henne fram till bordet.

Det vilade ett visst tvång över samtalet under middagen, och båda drogo en suck av lättnad, då de reste sig från bordet. Hon steg upp först, och han följde henne samt skyndade fram till dörren och öppnade den för henne. I förstugan stannade Gloria obeslutsam. Det hade alltid varit hennes vana ända från den första dagen efter hennes ankomst att gå in i salongen efter middagen och där slå sig ned vid pianot samt där sjunga och spela för sin onkel. Det sista numret för aftonen var vanligen någon av hans favoritromanser.

Nu stod hon där och tvekade, vad hon borde göra. I sin ängslan längtade hon tillbaka till ensamheten och lugnet i sitt eget rum. Men hennes goda hjärta gjorde henne förebrådelser för att på detta sätt sära förmyndarens känslor. Det var också blott för ett ögonblick, som hennes obeslutsamhet varade. I nästa minut ledde hon vägen till salongen, och översten följde efter.

Här spelade och sjöng hon hela kvällen för honom, och då de skildes åt, var han lika vördnadsfull som vanligt.

Gloria gick till sitt rum och var snart i säng, men det dröjde länge, innan hon kunde somna, och när hon slutligen inslumrade, stördes hennes sömn av oroliga och obehagliga drömmar. Det var först fram mot morgonen, som hon föll i en ostörd, djup somn, så djup, att hon icke vaknade förrän vid frukostklockans ljud. Hon steg hastigt upp och klädde sig och gick ned i matsalen, där hennes förmyndare gick av och an väntande på henne.

— God morgon, dyra onkel, sade hon och höll fram handen.

— "Onkel" och alltid "onkel," suckade han med en förebrående min och sökte förmå henne att se honom i ögonen. Jag är ju inte din onkel. Jag tycker inte om den benämningen och jag har sagt dig det. Och likväl fortfar du med "onkel" och "onkel".

— Ja, och det måste så förbliva— "onkel," käraste onkel, svarade hon envist men vågade icke se upp och möta hans blick, vars glöd hon tyckte sig känna.

— Alltså har du inte förlåtit mig, Gloria?

— Visst har jag det, om jag hade något att förlåta, svarade hon och intog hastigt sin plats vid bordet.

Och frukosten försiggick liksom måltiden kvällen förut under ett plågsamt tvång. När den var slut och båda rest sig från bordet, tog överste Crespigney som vanligt vägen till biblioteket. Gloria brukade alltid åtföljа honom dit, såsom vi veta, men denna dag kunde hon inte förmå sig att följa honom. Hon tog sin hatt och sjal från hängaren i förstugan och klädde på sig för att gå ut.

— Hvart ämnar du dig, mitt kära barn? frågade han.

— Jag tänker ta en liten promenad för mig själv, svarade hon. Jag har sällan sett vädret så inbjudande och jag ledes av att ha suttit inne så mycket.

Översten tvekade. Han skulle gärna ha velat följa med henne, men han hade förstått, att hon ville vara allena, då hon sade sig skola taga en promenad "för sig själv," och han lade band på sig och föreslog henne icke att göra henne sällskap.

(Forts.)

i köket

Då Ni rengör flottiga pannor och grytor ha litet Gillet's Pure Flake Lye i diskvattnet. Det kommer att underlätta Edert arbete betydligt.

MADE IN CANADA

Kåseri och skämt.

VACKRA BEN.

Ungkarlsfilosofi för Sv. C. T. av Joseph Swanson.

Nutidens dam-moder påbjuda, som vi seende karlar dagligen få tillfälle skåda, koltlänga skyltyg för det täckaste könets fortkomstledamöter. Dessa senare komma alltmera att kunna bliva iakttagna såsom de verkligen äro, d. v. s. precis som ett benigt röntgenfotografi skulle utvisa.

En ovanligt hög stigning i giftermålsfrekvensen har också blivit annoterad i de flesta civiliserade länder. Söderhavsöarna och Mellanafrikas ententekolonier visa sig emellertid som undantag. Antagligen beror detta på klimatet.

Om nämnda äktenskapslista måste skrivas på de korta kjolarnas långa konto eller, som de flesta sammanlänningsexperter hålla före, utgör den fullt logiska verkningen en närapå gränslös observationsförmåga- framkallar hos våra dagars ungkarlar. — de gifta ej att förglömma — lämnar jag därhän. Längre feminina benexpositioner blir i alla fall det underförstådda svaret på denna brännande dagsfråga.

De korta kjolarna uppenbara hemligheter vilka fordom blevo väl döljda. Man erhåller sålunda en ganska ingående kännedom om den massa olika benformationer som finnas på vår skröpliga jord. Somliga kännetimmer äro kobentå, andra tjock-länghjul-smal eller t. o. m. skevbenta. Raka ben utgör emellertid det slag som blir längst exponerat. Visa de till på köpet svällande anlag samt hålla de dimensionella mått I. F. K. S. K. (Internationella Förbundet för Kvinnlig Skönhet och Kultur) uppställt såsom idealiska. kan ägarinnen slå sig i backen på att väcka en vidsträckt uppmärksamhet. Hon har alla chanser i världen få deltaga och erövra priser vid de stora skönhetstävlingarna vilka nu och då gå av stapeln i skilda delar av Nordamerika. Att vara i besittning av sådana extremiteter benämnes vanligen "ha vackra ben". Skulle de tilläventyrs också anamma "Grand Prix" vid någon bentävling för damer, heter det att hon har "prisbelönta ben."

Varje normalt skapad karl tycker om vackra ben. Följaktligen bliva de — benen naturligtvis! — beundrade var de än visa sig. Denna examination företages mestadels — bakifrån. Det är nämligen högst sällan en benformstokig man besitter djärvheten att bedöma ett fruntimmers apostlahästar framifrån. Varför? frågar helt visst den ärade läsarinnan. Jo helt enkelt därför att ett par vackra ben te sig betydligt vackrare akterifrån.

Där ha ni det som i en liten puderburk, inte sannt?

Männens observationsförmåga i ovan berört hänseende har i oräkneliga fall urartat sig till galenskaper vilka äro omöjliga — och olämpliga — att beskriva med fattiga ord. Tokigheterna tyckas stå i en viss proportion till mansåldern. Ynglingar vilka knappast hunnit bli torra bakom öronen visa ett otroligt huvudvridningsintresse strax efter de mött ett par vackra ben. Sammaledes är ock förhållandet med flintskalliga ungdomar i sjuttioårsåldern eller mera. Vilket tydligen utgör ännu ett bevis på att teorien "ung på nytt" är med sanningen överensstämmande.

Härom aftonen, då jag som vanligt var ute och promenerade för dymedelst erhålla den motion som är så hälsosam före retirerandet, hände något som förtjänar att anteckna.

Vädret var utsökt vackert och gatorna vimlade följaktligen av — vackra ben, samt de vackra benens beundrare naturligtvis!

Inte för det att jag var så värst nyfiken..... Änej! Men ändå. En ogift ungkarl kan ju precis inte låta bli att lägga märke till — vackra ben. Särskilt vackra fruntimmersben.....

Plötsligen fick jag syn på något enastående.

Ett par prisbelönta ben? frågar ni? Långt ifrån!

Det var tvärtom inga ben alls. Det var ett ungt femininum draperat med ett kjoltyg som t. o. m. döljde hennes trippande fötter. Kjolen sopade trottoaren bättre än någon gatsopares kvast skulle ha gjort det.

Jag blev häpen och stannade på fläcken. Så gjorde spårvagnar, automobiler, poliser och tidningsförsäljare. Det blev en fullständig stagnation med trafiken. Människorna stirrade, somliga ivrigt gestikulerande, andra till synes oförmögna säga ett enda ord, på skepnaden med de osynliga fortkomstledamöterna.

Med en drottnings min i ett ansikte som i skönhet ovedersägligen kunde ha tävlat med kung Salomos hustru n:r 700 seglade hon för full bidevind majestätiskt sakta genom den hypnotiserade folkmassan och satte kursen på en motoromnibuss som stod i en hörna på andra sidan gatan.

Vilken syn! Vilken figur! Och uppmärksamheten sen! Jag glömmer det aldrig!

Just som hon nått fram till bussen trängde sig tvänne män fram till den sköna. Med chevalerisk artighet hjälpte de henne upp på fordonet vilket ögonblicket därefter satte igång ivrigt tutande. Men människorna började röra på sig. Inom kort hade scenerier blivit det gamla vanliga...

— Ursäkta nyfikenheten, började jag till en av de artiga, när de skulle passera mig, tror ni att hon var på väg till någon maskeradbal eller.....

De betraktade mig leende.

— Visst inte svarade den tillfrågade omsider. Om ni lovar diskretion, så kan jag omtala att det hela rörde sig om ett litet vad — — —

— Ett vad! utbrast jag häpen. Hur så?

— Min fästmö hade fått i sin hjärna att folk skulle komma att uppmärksamma henne mycket mera om hon — well, hm. —, inte visade sina vackra ben ..... Jag var givetvis av motsatta meningen. Det blev en het diskussion. Slutligen slogo vi vad om ett hundra dollars.....

— Och hon vann.....

— Som ni såg.....

Vilken tilldragelse bevisar att världen går bäst runt — på vackra ben.

Bygdekrönika

För S. C. T. av Oscar Freed.

Låt mig först börja med det mest angelägna i denna skrivelse. — I min förra krönika skrev jag om en storstads konsert för välgörande ändamål, att behållningen för densamma blev $120.00 som överlämnades till Pete Johnson. Detta har Canada Tidningen utan min tillåtelse reducerat till $12.00 och undra därför tidningens läsare om vi kallar det för en storstadskonsert, med en så ringa behållning. Jag önskar härmed att få nämnda misstag rättat.

Innan vi nu gå längre med lokala småsaker, låt oss diskutera lite om **Svenska Nationalförbundet.** Som tiden går och det står inte på, förrän vi är vid midsommar och midsommartinget, låt mig här göra ett förslag att svenskar på alla platser redan nu börja på språka om att vallfärda hit till Roundlake i midsommar att alla beräkna att gå hit för en helgdagsak samma om det sker med automobil eller järnväg o. att ni på eget bevis, eller genom väljande av kommittéer, skriver hit i förväg så skola vi inga emot eder, giva eder mat och husrum över helgen och på bästa sätt se till att ni har det bra under eder vistelse här i Stockholm och Dubuc, eller den natursköna Roundlake.

Om Ni däremot vill sköta eder själv när ni kommer hit, så finns det goda hotell i både Stockholm och Dubuc, och två restauranter vid Roundlake, en vid västra ändan av sjön och en, vid **Birds Point** där midsommartinget hålles, och där allt som behöves till livets uppehälle kan fås. I svenskhetens tecken besluta er för att komma! Vi vänta ett tusen svenskar hit i midsommar för att lägga grunden till vårt Svenska Nationalförbund i Canada.

Nu medan ni kommer ihåg det, ring upp grannen o. fråga honom om han följer med o. det gör han naturligtvis, sedan skriv ett brev hit, och tala om att ni kommer så skola vi taga reda på er när ni kommer hit. Adressera alla edra skrivelser till vår midsommartings sekreterare Axel Hamilton, Stockholm, Sask.

Att resa långt med automobil är nog ibland lite riskabelt, själv har jag inte gjört värst långa resor men har alla fall företagit sådana med gott resultat. Förra sommaren åkte jag 130 mil till Trosach, i södra delen av provinsen, och tillbaka igen utan nämnvärt besvär. Våra vägar förbättras varje år och huvudvägarna gå snart genom hela provinsen åt alla håll.

Ovanstående inbjudan att få gästa vår koloni är från hela vår lokala midsommartings styrelse och räcker ända till Brandon och Winnipeg och väster ända till vestkusten och hoppas att redaktören hr. Hagglund som var här 1925 kan intyga att det inte skall gå nöd på de som komma hit, även att han nämner om detta vid andra tider och tillfällen så att folk som inte läser denna skrivelse får reda på att de äro bjudna hit i midsommar, men även om de önska ha det komfortabelt, de skriva hit i god tid så skall de få reda på innan de fara hemifrån vilken som skall möta dem vid stationen när de komma, eller om de komma i automobil, önska ha tak over huvudet o. goda vänner vilka de må komma till för att fira lövhyddohögtiden.

Erik Freed som vistats i Winnipeg en längre tid har nu kommit hem, men får inte stanna hemma mer än ett par dagar emedan han är utnämnd till juryman, och måste deltaga i vårtinget i Mellville.

Arthur Rosen som inte känt sig riktigt frisk sedan han kom hem från kusten, blev häromdagen av doktorn i Broadview . ålagd att gå 3 a 4 mil om dagen och kommer han nu knallandes till fots lite som oftast till grannarna runt här, och påstår han att det gör honom gott.

Hans Rosen har köpt sig en fin och dyrbar banjo, och är han nu med i Arthur Rosens orkester.

Fredagskvällen den 12 mars hade vår koloni tillfälle att se Einar Johnson uppträda som trollkonstnär, och förvånade han till det yttersta hela publiken med sina tricks.

Eric Bergström som är en — good sport, — har önskönt de ha dragspel i hans hem som kosta hundratals dollars köpt ett sådant för $10.00 just för att visa att de dragspel som användes när hans far, och han var småpojkar kunde producera god musik, och har han därför vid ett par tillfällen presenterat sådan, nu sist vid "Brödernas afton" den 14 dennes.

Anton Bergström gästar för närvarande sina släktingar i Wadena, Sask.

Jonas Offerlin och John Freed äro nu som bäst, var för sig väldigt upptagna med att fara omkring och säga ned åt farmarna runt här.

Häröm dagen köpte jag en ny köttkvarn i stan och kan ni tänka er att hon var tillverkad i Stockholm, Sverige, hos Bolinders, och gumman säger att den är väldigt bra.

Nu sjunga vi: "vintern rasat ut" och sedan "vårvindar friska leken och viska — — —

— Hon är förtjusande, hon är en ängel.

— Så lagom tycker jag, hon målar sig.

— Har du någonsin sett en ängel som inte varit målad?

Den första damen: — Vet ni varför alla tandläkare komma till himlen?

Den andra damen (efter en lång paus): — Nej.

Den första damen: — Därför att eljest skulle tandagnisslan ta slut på andra stället.

Den välgörande damen till straffängen: — Och vad har bragt er hit, min stackars vän?

— Min ovana att bevista för många bröllop.

— Hur så? Begagnade ni dessa tillfällen till stölder?

— Nej, men jag var brudgum alla gångerna.

Husägare Lundberg är mycket religiös. Härom dagen firade han sin födelsedag och hade med anledning av dagens betydelse inbjudit sina likasinnade hyresgäster till middag. Men som det endast förekom två rätter och helt litet av varje rätt, stodo faten snart tomma och gästerna kände sig varken mätta eller belåtna. Innan man skildes åt föreslog en av de närvarande att man skulle sjunga en psalm och bad att någon skulle nämna en som passade för tillfället.

En av gästerna reste sig nu och sade:

— Jag..... Jag föreslår att vi sjunga: Hur tomt är allt vad världen har!

En byggmästare i staden V., som är mycket noga med att arbetet utföres fort och väl, kommer en morgon ut för att tillse detta och varseblir då en arbetare som står sysslolös. Han går fram till denne och frågar:

— Hur länge har ni varit här?

Tre dagar, blev svaret.

— Gott, här har ni tio kronor. Se'n kan ni gå, så jag slipper se er vidare.

— Arbetaren tar pengarna och går. Byggmästaren vänder sig så till förmannen och frågar vad karlen hette.

— Det vet jag inte, svarade förmannen. Han arbetade inte här han har bara brukat gå hit och språka med de andra.

Tusen Och Åter Tusentals

personer lida av lever-sjukdom, men veta det icke.

En hopträngd eller slö lever är ofta grundorsaken till gallstenar, gulsot, och minskad vitalitet, som i sin tur förorsakar systematisk katarr, sjuklig och med sura gaser fylld mage, samt njur- magsäcks-, eller blåssjukdom.

DET LÅTER SIG ICKE GÖRAS. Ni kan icke eliminera dessa lidanden med piller eller laxermedel. Botemedlet för dessa sjukdomar har uppfunnits av Prof. J. E. Ecklin som sammanfört en trefaldig behandling för vilken aktiva ingredienser importeras från Tyskland av Prof. Ecklin. Hundratals personer ha framgångsfullt blivit återställda till hälsa genom denna behandling då allt annat förfelats. För bevis härför skriv till G. W. Davis, Georgetown, Ont., Canada, vilken var behäftad med ett svårartat fall av leversjukdom som inverkade på magen och matsmältningsorganen, med följd att han icke kunde arbeta under sex månaders tid. Han botades på sex veckor genom Kidney & Liver Bitter Tonic Treatment och Aneflush. Skriv till honom om Ni önskar.

Ecklins behandling består av tre särskilda mediciner inlagda i en kartong såsom härnedan anfört.

Ecklin's Kidney and Liver Bitter Tonic Treatment

för blodstockning i levern, möjliga gallstenar, gulsot, orsaken till hepatisk kolik, gallattacker, orgelbundenheter i magen och tarmarna, förstoppning, svag rygg, smärta i maggropen samt i lägre högra bröstet och skuldran, belagd tunga, bittra uppstötningar, sömnig slöhet, ofta förekommande huvudverk och alla slags olustkänslor. Pris $3:00

Ecklin's New Life Bacteriofage Intestinale Treatment

för eliminering av sjuk, sur och gasfylld mage, känd för Prof. J. E. Ecklin som en följd av systematisk katarr, orsakande uppstoppade tarmar, förstoppning, blåsåkommor, reumatisk verk och smärta, pleurisy i vänstra bröstet och skuldran, sårig mage, möjlig kräfta och hjärtfel. Pris $3:00

Ecklin's Aneflush Colon and Pile Treatment.

Sista upptäckten för eliminering av stortarmsfeber, orsaken till kronisk avföringsförstoppning; rectal ulcers, hämmorojder, en direkt orsak till neuritis och sciatica, prostate gland och ofta förekommande paralytiska affliktioner. Pris $3:00 per behandling, däri inbegripet Syringe och Ecklin's Ulceretto salva.

De här nämnda behandlingarna äro absoluta i effekt och äro garanterade att ge tillfredsställelse i alla fall för avsett ändamål.

Om vidare upplysningar önskas var god skriv (på engelska om möjligt) till

PRÖF. J. E. ECKLIN,

227 Washington Ave., North, Minneapolis, Minn.

Lägg till 10c för varje dollar vid inköp för att betala portoavgift.

Brudkronan för ogifta damer och herrar som önska brevväxla med personer värda från 1,000 till 45,000. Lät bröllopsklockor ringa för eder en gång. Damer erhålla herrars namnlista fritt. Tillskriv på skandinavska eller engelska. — Peter E. Hanson, Box 1005. Chicago, Ill., U. S. A.

CHIROPRAKTIK

botar nästan alla sjukdomar.

PRÖVA DET.

Dr. G. BACH, D. C.,

Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om vad jag kan göra för Eder.

Telefon 331, CAMROSE, ALTA.

Privat tel. on brist. Kontor
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A.
Jurist, Solicitör etc.
Lärare Manitoba Law
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.

Advokater, juridiska ombud, notarier etc.
845 Somerset Bldg. Portage Ave.
Winnipeg, Man.

O. C. Boness, B.A.

Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON

SPECIALIST i Hud-, KönS- Urin- och Veneriska sjukdomar behandlat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant
Kontorstid: 10—1 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas

DR. BRANDSON

LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.

DR. T. GLEN. HAMILTON

LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.

DR. N. W. SNIDER

Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

Praktik från Paris och New York sjukhus
Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10067 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och hurå de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.